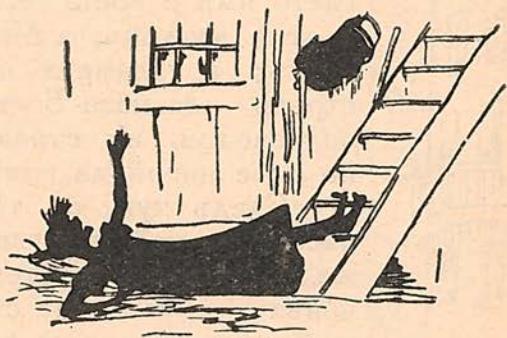

боде, по ржчетъ, по краката!
Тя изплашено подскочи, мигомъ хукна, вънъ изкочи, по-

летъ по стжпалата. Страхъ обърка ѝ главата, та подъ стълбата простира на я намѣри леля Гана.

И когато я свѣсти, Мика почна да реди:
— Мале, каквът дяволъ бѣ-

ше — като таралежъ бодѣше!
Дали Господъ ме наказва! Нѣма вече да изказвамъ!

— Чуй, разкайва се сама!
Лесно ѝ дойде ума! — рече Лиза.
— Хайде, Лено! Бодлитъ да приберемъ, леля да не разбере, кой дяволъ се тука бѣрка, та да почне пакъ да мѣрка!

КРАЧУНЪ И МАЛЧО ВЪ СОФИЯ

НА СЛУЖБА

Крачунъ и Малчо, славнитъ другари и опитни гонители апашки, се назначиха за стражари въ единъ участъкъ. Снабдиха ги съ бутуши и фуражки — макаръ безъ ластикъ — съсъ револвери и тояжки, за случай на борба — зеръ всичко да се случи може, не дай си Бо-

же! — и зачислиха ги веднага на чорба...

И тука, както въвъ пожарната, живѣше се доста харната за Малча и Крачуна: чорбата ври, готовъ самуна — мекъ, топълъ, безъ кори — и всичко безъ пари!

Отъ туй по-харно где го